

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

COMISIA PENTRU AFACERI EUROPENE

06.03.2008
MP
APROBAT

INFORMARE

București, 14 februarie 2008

Parlamentul României
Camera Deputaților

B.P. Nr. 264 din 1032008

În ședința Biroului permanent al

Camerei Deputaților, la Cea de-a patra Reuniune parlamentară privind Strategia de la Lisabona
din data de 15.03.2008

Nr. 264
În perioada 11-12 februarie 2008 a avut loc la Bruxelles, sub egida Parlamentului European și a Parlamentului Republicii Slovenia, **Cea de-a patra Reuniune parlamentară privind Strategia de la Lisabona.**

Delegația Comisiei pentru Afaceri Europene a Parlamentului României a fost formată din: domnul deputat Bogdan PASCU, vicepreședinte al CAE din partea PC, domnul deputat Traian DOBRE secretar al CAE din partea PNL, domnul deputat Bogdan NICULESCU – DUVĂZ, membru al CAE din partea PSD, domnul senator Nicolae Marian IORGA, membru al CAE din partea PRM și domnul Călin RACOȚI director, DAE Camera Deputaților, doamna Mihaela MURARU-MÂNDREA, consilier parlamentar din partea secretariatului tehnic al CAE, domnul Cezar Dan CHIOIBAȘU, consilier parlamentar DAE Senat.

În prima zi a reuniunii, luni 11 februarie 2008, **între orele 11.00 -15.00**, au avut loc discuții la nivelul grupurilor politice între membrii parlamentelor naționale, privind Strategia de la Lisabona.

Între orele **15.00 -17.00** s-a desfășurat ședința plenară a reuniunii sub patronajul domnului France CUKJATI, președintele Camerei Deputaților Slovene și doamnei Rodi KRATSA – TSAGAROPOULOU, vicepreședintele Parlamentului European, care după alocuțiunile de început i-au dat cuvântul domnului Gunter VERHEUGEN, vicepreședintele Comisiei Europene, responsabil pentru Afaceri și Industrie. Acesta s-a referit, printre altele, la: problema schimbărilor demografice, păstrarea egalității și echității, globalizarea în raport cu modalitățile de asigurare a creșterii economice și a locurilor de muncă, creșterea riscurilor de mediu, regiuni dinamice cu creșteri economice importante, necesitatea unei discipline fiscale în contextul existenței unei monede unice care protejează, reforme extinse în țările europene. Totodată domnul Gunter VERHEUGEN a arătat că față de 2005 s-au creat 6,5 milioane de locuri de muncă în Europa, însă

politica ocupațională pune probleme pentru că există lipsă de personal calificat. De asemenea vicepreședintele Comisiei Europene a arătat că trebuie respectate principiile Strategiei de la Lisabona revizuite, în acest sens subliniind că trebuie făcut față concurenței internaționale prin inovare și condiții cadru îmbunătățite, prin crearea societății și economiei bazate pe cunoaștere.

Între orele 17.00 – 18.45 activitatea reuniunii s-a desfășurat în următoarele trei grupuri de lucru:

1. Piața internă și strategii de cercetare și dezvoltare - Răspunsuri privind fenomenul globalizării
2. Investiția în oameni și în Piața Muncii
3. Evaluarea progresului de până acum și monitorizarea Strategiei de la Lisabona

Punctele principale ale dezbaterii în cadrul **GRUPULUI DE LUCRU 1** privind **Piața internă și strategii de cercetare și dezvoltare - Răspunsuri privind fenomenul globalizării** sunt:

- Idei privind modul de a "împinge înainte" Strategia Lisabona, în special:

- Acțiuni de combinare a progresului dezvoltării și a progresului social;
- Elemente de simplificare a regulamentelor naționale și a UE: e nevoie de evaluarea constantă a regulamentelor vechi și noi. Afacerea de zi cu zi costă, iar rutina este o problemă administrativă și birocratică. Odată ce regulamentul este stabilit, acesta creează un mediu anti-competitiv și poate fi un element descurajator pentru ieșirea pe piață a afacerilor noi;
- Abolirea Taxei Corporațiilor, după cum salariile în Europa sunt în acest stadiu foarte scăzute. În prezent, Europa plătește un preț greu neavând destule companii noi și locuri de muncă.

- Contribuții din partea reprezentanților parlamentelor naționale¹, care au accentuat importanța reducerii afacerilor și a taxării corporațiilor.

Preocupări suplimentare în legătură cu:

- Balanța creșterii cheltuielii din PIB pentru cercetare (până la 3%) și reducerea simultană a alocațiilor naționale pentru alte politici;
- Introducerea urgentă a unei "piețe competiționale europene serioase";
- Re-alocarea afacerii europene către alte zone globale;
- Verificarea și bilanțul Strategiei de la Lisabona ar trebui să aibă loc o dată pe an sau o dată la doi ani;

¹ Au vorbit în ordine cronologică: Slovenia, Marea Britanie, Lituania, Irlanda, Finlanda, Bulgaria, România, Franța, Suedia și Germania

- Un sistem european de informare ar trebui să fie pus la punct pentru a încuraja guvernele naționale de a prezenta directive UE unice (de exemplu directiva de instrumente pentru autostrăzi);
- Profiturile și beneficiile afacerilor să fie distribuite mai echitabil între salariile mari și cheltuirea pe cercetare.

* * *

O intervenție de fond a avut doamna *Victoria CURZON-PRICE*, Profesor al Universității din Geneva, care a arătat, printre altele, că avem nevoie de impozite pentru atingerea obiectivelor sociale și că Strategia de la Lisabona își propune să ajungă SUA păstrând modelul social european ce se află în schimbare. Totodată, aceasta a subliniat că reglementările protejează firmele de pe piață dar le împiedică pe cele noi să se dezvolte, motiv pentru care propune eliminarea impozitului pe profit - *„arta impozitării este echivalentă cu a jumuli o găscă cât mai bine”*. Doamna *Victoria CURZON-PRICE* a subliniat că diminuarea investițiilor se face și prin impozite, iar o cale pentru investiția în cercetare – inovare a întreprinderilor mici ar fi stimularea acestora prin eliminarea impozitului pe profit.

În cadrul Grupului 1 a intervenit și domnul deputat *Traian DOBRE*, care a arătat că: *„Realizarea priorităților Strategiei de la Lisabona are ca scop creșterea bunăstării cetățeanului european. De fapt acesta este și scopul realizării Uniunii Europene. Ratificarea tratatului de reformă este prioritară pentru ca acesta să devină funcțională. La o viitoare reuniune „Bali”, unui stat de 450 milioane de locuitori (ca Uniunea Europeană) nu-i va putea fi negat punctul de vedere privind participarea la protecția mediului a marilor poluatori”*.

Totodată deputatul român a arătat că: *„Propunerea privind desființarea impozitului pe profitul întreprinderilor, făcută de doamna Victoria CURZON-PRICE, mi se pare excepțională. Ea rezolvă problema dezvoltării economice și fără îndoială a creșterii bunăstării cetățenilor europeni. Întreprinderile cu banii rezultați din reducerea sau desființarea impozitului pe profit se pot dezvolta în sensul pregătirii și creșterii numărului de specialiști”*.

De asemenea domnul deputat *Traian DOBRE* a arătat că o inițiativă a Parlamentului European pentru elaborarea unei rezoluții privind realizarea obiectivelor Strategiei de la Lisabona este absolut necesară.

Revenind, doamna *Victoria CURZON-PRICE* a mai arătat că scopul final al Strategiei de la Lisabona este îmbunătățirea capacității UE prin liberalizare, investiții publice – cum ar fi Institutul European pentru Tehnologie – adăugând că *„investitorii sunt interesați de cercetătorii și inovatorii din universități”*. Ea a precizat că Europa a rămas în urmă cu cercetarea și dezvoltarea în domeniul privat din cauza impozitelor mari și a lipsei unor reglementări favorabile IMM-urilor.

Contribuții ale Membrilor Parlamentului European

Doamna *Silvia - Adriana ȚICĂU* parlamentar european a arătat că: *„Strategia de la Lisabona va permite dezvoltarea Europei Sociale pentru că mai multe locuri de muncă, mai bine plătite pot*

asigura cetățenilor europeni un trai decent. De asemenea, Societatea Informațională permite integrarea persoanelor cu dizabilități în viața economică și socială și le permite acestora să aibă un trai decent.

În 1995, Uniunea era al doilea exportator mondial de produse de înaltă tehnologie, iar în 2005, a devenit primul mare exportator de astfel de produse, asigurând 17,2 % din exportul mondial, dar și cel mai mare importator, cu o cota de 19,1 % din importurile mondiale în acest domeniu. Categoria "electronică și comunicații" a reprezentat cea mai mare parte a exporturilor și importurilor europene de produse de înaltă tehnologie în 17 State Membre și Norvegia. E important ca Uniunea să dezvolte programe pentru creșterea capacității tuturor Statelor Membre de a produce produse de înaltă tehnologie".

Totodată europarlamentarul român a arătat că: „Cercetarea aplicată trebuie să devină o prioritate pentru toate Statele Membre. În acest sens, consider că sunt necesare măsuri fiscale care să sprijine cercetarea ce se desfășoară în parcurile tehnologice și în universități. Modelul Irlandei și al Franței pot fi considerate ca exemple pozitive. Din păcate, companiile și în special IMM-urile nu-și pot permite să aloce astăzi cei mai buni oameni pentru proiecte de cercetare deoarece sunt obligate să-i utilizeze pentru proiecte ce aduc venituri imediate și care conferă companiilor posibilități de supraviețuire. Reducerea fiscalității pentru companiile ce investesc în cercetare ar putea permite acestora să aibă și o planificare strategică care să le asigure competitivitate pe termen lung.

Pentru dezvoltarea Societății Informaționale, Uniunea a făcut pași importanți. Astăzi practic peste tot, în transporturi, în serviciile financiare, în serviciile publice, în educație și sănătate utilizăm sisteme informatice și rețele de comunicații electronice. În acest context, protecția datelor cu caracter personal și a securității sistemelor informatice și a rețelelor de comunicații electronice sunt extrem de importante. Iată deci un alt domeniu în care Uniunea ar trebui să investească pentru a deveni cea mai competitivă economie bazată pe cunoaștere".

De asemenea, doamna deputat european Silvia - Adriana ȚICĂU consideră că promovarea învățământului terțiar și a studiilor doctorale poate duce la creșterea capacității de inovare și cercetare. În anul 2004, la nivelul Uniunii, doar 3,3% dintre studenți urmau un curs doctoral. Pentru crearea de locuri de muncă înalt calificate și bine plătite este nevoie ca Uniunea să investească mai mult în resursele umane.

Punctele principale ale dezbaterii în cadrul **GRUPULUI DE LUCRU 2 Investiția în oameni și în piața muncii** sunt:

- investiția în capitalul uman, în special - instruirea adulților a devenit mai importantă decât în trecut; de asemenea, pregătirea generală versus pregătirea specifică;

- implicarea guvernului în educație și pregătirea pentru a preveni eșecurile și pentru a stimula pregătirea prin îmbunătățirea transparenței costurilor de pregătire și a procesului decizional în același timp.

Contribuții din partea reprezentanților parlamentelor naționale²

Pe baza acordului prin care Strategia de la Lisabona oferă dezvoltare și locuri de muncă, doamna Anne Van Lancker, europarlamentar, a întrebat dacă Strategia de la Lisabona oferă tuturor aceasta dezvoltare (de exemplu și pentru cei care au abandonat devreme școala, migratori, lucrători săraci, locuri de muncă de calitate redusă?) și cum ar putea fi îmbunătățită dimensiunea socială a Strategiei de la Lisabona.

Invitatul grupului de lucru, *Dr. Lei Delsen* de la Universitatea din Nijmegen – Olanda a subliniat faptul că investiția în capitalul uman a căpătat în ultima perioadă o importanță deosebită, în special în procesul de *instruire permanentă, pe toată durata vieții active*; accentul principal trebuie să fie pus pe pregătirea specifică domeniului de activitate, fără a neglija însă aspectele instruirii generale.

În acest context, invitatul grupului de lucru a susținut implicarea permanentă a guvernelor naționale în educația și perfecționarea pregătirii lucrătorilor din toate domeniile de activitate, pentru a preveni orice rămânere în urmă la acest capitol; a fost criticată atitudinea unor guverne naționale (nenominalizate) care privesc această problemă cu “ochi de contabil”, idee și formă de exprimare preluată și de dl. *Jose Manuel Durrao Barroso*, Președintele Comisiei Europene, în analiza pe care a făcut-o în plen.

S-a subliniat și necesitatea mobilizării resurselor companiilor private, prin co-interesarea acestora, inclusiv pe calea unor facilități fiscale. Această resursă ar duce la degrevarea într-o măsură substanțială a bugetelor naționale.

În luările de cuvânt ale membrilor parlamentelor naționale prezenți la lucrările acestui grup de lucru, s-a înregistrat o preocupare constantă pentru consolidarea conceptului de flexicuritate, cu accente deosebite pentru crearea accesului neîngrădit la locurile de muncă mai bune, mai sigure și mai bine plătite a femeilor, tinerilor aflați la începutul carierei și a persoanelor cu dizabilități.

În acest context, s-au adresat și solicitări, atât guvernelor și parlamentelor naționale, cât și organismelor comunitare, de a aloca bugete mai generoase procesului de formare profesională continuă, în condiții de transparență totală atât în ceea ce privește costurile acestui proces, cât mai ales în privința avantajelor.

S-a subliniat că dezvoltarea forței de muncă trebuie să se facă în condițiile respectării unor standarde ridicate ale proceselor de învățământ, cu accent pe învățământul universitar și a celui secundar.

² Au luat cuvântul parlamentari din: Slovenia, România, Grecia, Polonia, Turcia, Suedia (doi membrii ai parlamentului), Luxemburg, Germania, Marea Britanie, Lituania.

În intervenția sa domnul deputat *Bogdan NICULESCU-DUVĂZ*, a arătat că „particularitățile României cer o politică de formare (reformare) a forței de muncă specială. Trebuie să ținem cont de grupele sociale importante rezultate din:

- zonele monoindustriale – în special metalurgie și minerit;
- o populație fixată (sau revenită) în mediul rural mult mai numeroasă (proporțional) decât în alte țări europene, inclusiv cele care au aparținut lagărului socialist până în 1990;
- abandonul școlar – ca expresie a nivelului de sărăcie (vezi sărăcia extremă) a unor procente importante de populație, sau în orice caz a veniturilor scăzute.

Deci, nu se pune problema doar a creșterii nivelului de calificare sau policalificare mai ales la nivelul întreprinderii - ci se impun politici sociale pentru categorii întregi sociale, care să conducă la educație și formare în diverse domenii – mai ales în domeniul serviciilor mult subdimensionate.

Problema colaborării universitare – în domeniul cercetării cu țările europene cu nivel științific și tehnologic dezvoltat, pentru moment mulți tineri de vârf sunt mai degrabă tentați de universitățile americane (datorită nivelului pe care cercetarea îl atinge în asemenea universități și ușurința de a fi încadrați în asemenea programe) ”.

În dezbaterile următoare, a existat un acord: *învățarea pe durata vieții* este un element important în întărirea societății bazată pe cunoaștere. În acest context, cercetarea și dezvoltarea trebuie să fie mărită în termenii procentajului PIB, dar și îmbunătățită prin calitatea universităților și educația secundară, cât și a termenilor unei mai bune cooperări între universități și companii. Rata abandonurilor școlare trebuie scăzută iar pregătirea trebuie să fie adaptată pentru anumite sectoare de restructurare, de exemplu agricultură, metal, cărbune, tutun. Mai multă atenție ar trebui acordată îmbunătățirii tranziției de la școală sau universitate la muncă.

Unele grupuri întâmpină mai multe dificultăți la introducerea pe piața de muncă, de obicei, a *persoanelor mai în vârstă, tinerilor și femeilor*, dar înfruntând numeroase obstacole la care trebuie oferite soluții. Este nevoie de mai multe facilități de îngrijire a copiilor pentru a crește natalitatea și pentru a aplana conflictul dintre viața de familie și carieră. Datorită schimbărilor demografice, lucrătorii în vârstă vor trebui să stea mai mult în câmpul muncii și să păstreze capitalul uman al întreprinderilor. Locurile de muncă cu jumătate de normă și angajările temporare au un impact negativ asupra calității modului de lucru dacă oamenii sunt nevoiți să accepte involuntar contracte și dacă devin muncitori dezavantajați. Emigrarea care cauzează diferențe de calificare este o problemă majoră pentru câteva state membre; în acest caz, au fost propuse cooperarea trans-frontalieră și structuri pentru migrarea forței de muncă.

Contribuții ale Membrilor Parlamentului European

Doamna Anne Van Lancker a reflectat asupra discuției privind *flexicuritatea* unde tranziția de la un loc de muncă la altul care ar trebui să fie posibilă prin garanția siguranței sociale. Se referea

la țările nordice unde legislația adecvată și tranzacțiile colective asigură un cadru activ al politicii de piață pentru forța de muncă. A pledat pentru investirea în formarea tuturor, nu doar pentru cei calificați.

Parlamentarul european *Rovana PLUMB* a atras atenția asupra îmbunătățirii cadrului legislativ existent privind discrepanța salariilor între genuri și care ar trebui îmbunătățit în sensul creării mai multor locuri de muncă pentru femei, în special, în noile state membre împreună cu facilități pentru îngrijirea copilului.

Alt MEP a propus ca integrarea și includerea socială să fie o prioritate a Strategiei de la Lisabona, cuprinsă în bugetele și programele UE cu obiectivul de a combate sărăcia, muncitorii dezavantajați, procentul foarte mare de șomeri din unele state membre, abandonul școlar și cheltuielile scăzute din PIB pentru cercetare și dezvoltare.

Raportorul din cadrul grupului de lucru, dna *Ilda Figueiredo*, membru al Parlamentului European, a insistat în principal pe corelarea activității de cercetare-dezvoltare, de cercetare științifică aplicativă, atât la nivel european, cât și național, cu punerea cât mai completă în operă a principiilor celei „*de-a cincea libertăți*”, anume aceea a *liberei circulații a informației și a persoanelor din mediile universitare și academice*.

Alte aspecte care au rezultat din intervenția raportorului constau în rezolvarea mai bună a unor probleme cum sunt :

- eforturi pentru mai buna conciliere a obligațiilor profesionale cu viața de familie, cu procesul de creștere și supraveghere a copiilor;
- rezolvarea unor probleme care țin de integrarea rapidă și reciproc avantajoasă a lucrătorilor migranți;
- reducerea semnificativă a ponderii raporturilor de muncă part-time și a celor temporare, în sectoarele unde acest lucru este posibil, ceea ce ar duce la creșterea calității prestațiilor lucrătorilor;
- tranziția de la un loc de muncă la altul să fie sprijinită mai eficient, pe baza unor programe adecvate.

De asemenea, s-au făcut propuneri de politici pentru combaterea șomajului unor categorii de ofertanți pe piața forței de muncă, în special în ceea ce-i privește pe tineri (40 % din numărul total al șomerilor), împotriva discriminării femeilor în ceea ce privește politica salarială (deși s-a redus într-o anumită măsură, decalajul între indicii salariali pe sexe rămâne important – cca 14 % în medie, cu diferențe de la țară la țară).

Au mai fost dezbătute și alte subiecte, precum formarea forței de muncă în agricultură, cu necesitatea unor investiții masive în zonele rurale, atât din partea bugetelor naționale, cât și din parte sectorului privat, eventual pe baza unor stimulente de ordin fiscal.

Trebuie să se continue mai eficient lupta împotriva abandonului școlar, care înregistrează cifre prea mari raportate la nevoile de dezvoltare ale economiei majorității statelor comunitare.

Deasemenea, trebuie dimensionate mai bine eforturile în legătură cu tranziția de pe băncile școlii sau universității către locurile de muncă.

Ca o concluzie a dezbaterilor, s-a impus ideea susținerii principiilor de dezvoltare a pieței muncii în condiții de integrare socială și mediu de muncă incluziv, ca un punct central și obiectiv principal al Strategiei Lisabona.

Punctele principale ale dezbaterii în cadrul **GRUPULUI DE LUCRU 3 Evaluarea și monitorizarea progreselor înregistrate în aplicarea Strategiei de la Lisabona**

Observații introductive:

- *Tendențe pozitive ale indicatorilor (2007):* rata de creștere, crearea netă de locuri de muncă, nivelul de specializare al locurilor de muncă create, condiții mai bune pentru firme nou înființate, indicatori cheie macroeconomici, în special deficitul public și datoria publică.
- *Zone problematice:* orientarea spre resurse regenerabile de energie, reducerea sărăciei, deficitului de transpunere a unor directive cheie, performanțe scăzute privind cercetarea și educație continuă.

Pentru a evalua Strategia de la Lisabona nu este de ajuns a privi doar indicatorii, existând considerabile întârzieri. O evaluare calitativă este disponibilă în Programele Naționale de Reformă prezentând o importantă reorientare a priorităților politice la nivel național și în subsidiar reforme structurale .

Cum să îmbunătățim implementarea Strategiei de la Lisabona pe viitor?

Pentru pregătirea unui nou ciclu, Parlamentul European poate juca un rol important prin discutarea priorităților cheie. Rolul Parlamentelor Naționale începe imediat după Consiliul de Primăvară, când Programele Naționale de Reformă vor avea nevoie de actualizare. Odată ce acestea vor fi adoptate, Parlamentele Naționale vor trebui să pregătească instrumentele pentru implementare.

Dezbaterea a fost relatată pe scurt de către Raportor:

Coeziunea teritorială trebuie luată în considerare, iar o exploatare eficientă și semnificativă a fondurilor structurale este importantă. Nu este de ajuns doar de a răspunde globalizării, mai ales prin protecționism. Globalizarea trebuie privită ca o oportunitate și trebuie modelată. Noul Tratat de la Lisabona este de o mare importanță în acest context. Rolul Parlamentelor Naționale în noul ciclu al Strategiei de la Lisabona trebuie evaluat, precum și semnificația nivelului regional și local. Alături de indicatorii economici, este nevoie de indicatori privind calitatea nivelului de trai. Strategia de la Lisabona ar putea fi mai îndrăznească, ar trebui să fie mai ambițioasă iar raportarea neîmplinirilor ar trebui să fie mai deschisă și critică atât față de instituțiile europene, cât și față de cele naționale. Acestea ar contribui la o implementare mult mai eficientă a Strategiei.

Principalele aspecte discutate la dezbatere³

- Este necesară implicarea în Strategia de la Lisabona a instituțiilor la nivel european și național, cât și a celor de la nivel local și regional și societatea civilă.
- Strategia de la Lisabona trebuie să fie mai ambițioasă.
- Tratatul de la Lisabona este necesar dacă Europa dorește să modeleze globalizarea, așa cum Tratatul va genera mecanisme mai puternice pentru politicile externe. Cadrul instituțional al Strategiei de la Lisabona implică aplicarea prevederilor Tratatului de la Lisabona în care rolul parlamentelor naționale este o noutate.
- Strategia de la Lisabona este un răspuns la globalizare. Europa are nevoie să modeleze globalizarea. Este posibil să depășească riscul protecționismului printr-o abordare pro-activă a globalizării.
- O mai bună coerență a politicilor între UE și nivelul național; UE și bugetele naționale vor trebui restructurate pentru a urma Strategia de la Lisabona.
- Există nevoia unor indicatori calitativi și cantitativi pentru evaluarea procesului. Trebuie să existe o legătură clară, demonstrabilă, între locuri de muncă mai multe și Strategia de la Lisabona, dacă se vrea ca Strategia să fie un succes. Există o importantă discuție acum privind nevoia de indicatori pentru a măsura prosperitatea, diferită de dezvoltare. Implementarea Strategiei de la Lisabona creează presiune asupra construirii de noi indicatori.
- Politica regională, politica de coeziune și fondurile structurale joacă un rol important în această Strategie. Prioritățile țărilor individuale ar trebui îmbinate cu nivelul lor de dezvoltare. Standardele de dezvoltare au fost ridicate la un nivel foarte înalt. Există nevoia unei anumite flexibilități la adaptarea Lisabonei la diferite nivele de dezvoltare.

Contribuții din partea reprezentanților parlamentelor naționale⁴

Dezbaterea a fost animată în mod deosebit de observațiile doamnei *Maria Joao RODRIGUES*, profesor la Institutul pentru Strategii și Studii Internaționale din Lisabona, care a afirmat:

- Fondurile Structurale și de coordonare cu Strategia de la Lisabona în urma unei așezări temeinice, pentru a maximiza efectele pe plan național, regional și local;
- Strategia joacă un loc deosebit și în domeniul afacerilor externe, globalizarea ocupând un loc central în lumea actuală ;
- UE nu poate să se afirme ca și lider mondial dacă nu încetează de a mai fi *afectată* de globalizarea și dacă nu începe să *modeleze* globalizarea ;

³ În ordine cronologică, Membri următoarelor Parlamente au luat cuvântul: Slovenia, Finlanda, Italia, PE, Polonia(2), Austria, UK, Luxemburg, Portugalia, Franța, Republica Cehă, Germania, Italia.

⁴ Au luat cuvântul parlamentari din: Slovenia, România, Grecia, Polonia, Turcia, Suedia (doi membrii ai parlamentului), Luxemburg, Germania, Marea Britanie, Lituania.

- Tratatul de la Lisabona este un mijloc pentru modelarea globalizării, prin întărirea politicii externe comune;

- dedicarea unor indicatori măsurării prosperității, nivelului de trai; OECD lucrează la realizarea unor indicatori compoziți în acest sens;

- Parlamentele Naționale ar trebui să discute pe marginea indicatorilor folosiți în cadrul Strategiei; astfel ar exista și un consens politic pentru aceștia.

- în cadrul Strategiei trebuie sistematizat și individualizat rolul IMM-urilor și al regiunilor, precum și asigurarea implicării tuturor factorilor interesați în procesul de stabilire a priorităților, în implementarea lor și raportarea rezultatelor;

- “Lisbon regions Platform” – 104 regiuni doresc implementarea Strategiei la nivel regional, elaborând planuri de dezvoltare regională cu detalii specifice inspirate din Strategie, urmărind și implicarea lor în procesul decizional.

Jean BIZET, senator francez – în deschiderea lucrărilor, trebuie subliniat faptul că măsurarea progreselor înregistrate de către Strategie este greu de măsurat; se poate însă spune că NU a performat în domeniul cercetării și dezvoltării, în special cercetarea nanotehnologică, educație și servicii;

- în 2007 s-au înregistrat progrese în ceea ce privește rata de creștere, crearea netă de locuri de muncă, nivelul de specializare al locurilor de muncă create, condiții mai bune pentru firme nou înființate, indicatori cheie macroeconomici, în special deficitul public și datoria publică;

- evoluții slabe și foarte slabe în domeniile: resurse regenerabile de energie, reducerea sărăciei, deficitului de transpunere a unor directive cheie, performanțe scăzute privind cercetarea și educația continuă;

-se cere o reorientare a politicilor naționale, care trebuie operată la nivelul PNR și al politicilor publice, cum ar fi:

1. *politica ocupării forței de muncă – reducerea șomajului și un accent sporit pe creșterea ocupării forței de muncă;*

2. *protecție socială – îmbunătățirea sistemului și reducerea pensionărilor anticipate;*

3. *educație*

4. *administrație – reducerea birocrăției;*

5. *cercetare și sprijinirea inovației – promovarea spre vârful programelor a tuturor Statelor Membre;*

6. *politica energetică – adoptarea de ținte ambițioase de către SM.*

- ciclul al 2-lea al Strategiei aduce o implicare mai largă a factorilor decizionali – Comisia Europeană, Consiliul European, ONG-urile, societatea civilă, furnizorii de educație, etc.

- Parlamentul European și Parlamentele naționale au un rol deosebit de jucat în noua conjunctură instituțională – PE în stabilirea priorităților la începutul ciclului, iar PN, după Consiliul

de primăvară, în înnoirea priorităților cuprinse în PNR, promovarea noilor priorități și crearea de noi instrumente pentru implementarea lor cu succes în SM.

Deputatul *Franc HORVAT*, Președintele Comisiei Economice a Camerei Deputaților a Sloveniei afirmă:

- Slovenia și-a dorit introducerea Strategiei de la Lisabona printre prioritățile Președinției sale;

- se solicită mai multă ambiție și accelerarea schimbărilor;

- mai multă coordonare între instituțiile europene și cele naționale, între cetățenii Uniunii;

- UE nu poate fi competitivă pe plan mondial dacă rămâne o sumă de interese și politici naționale;

- prioritățile Strategiei și ale guvernelor trebuie să fie creșterea economică și locuri de muncă calificate; reducerea birocrăției și sprijinirea IMM-urilor, creșterea finanțării cercetării și dezvoltării, inclusiv prin măsuri de stimulare a investițiilor private în acest domeniu;

- promovarea celei „*de-a cincea libertăți*” – *libera circulație a cercetării și cercetătorilor*; întărirea cooperării UE cu state terțe/regiuni terțe cu potențial de dezvoltare tehnologică.;

- raportarea cu promptitudine și acuratețe a succeselor și întârzierilor din implementarea la nivel național a Strategiei:

Edmund WITTBRODT, parlamentar polonez:

- a subliniat necesitatea dezvoltării de noi indicatori calitativi și cantitativi ;

- întărirea Strategiei aduce o întărire a UE pe plan mondial ;

- ridică problema existenței unor dovezi științifice, cuantificabile, privind rezultatele pozitive raportate și Strategia de la Lisabona și cere o mai scrupuloasă cuantificare a acțiunilor concrete întreprinse de către fiecare SM în această direcție.

Andrzej GALAZEWSKI, parlamentar polonez:

- susține că relaxarea condițiilor de mediu ar rezolva problemele apărute în implementarea și atingerea obiectivelor Strategiei Lisabona ;

În cea de-a doua zi a reuniunii, marți 12 februarie 2008, între orele 09.30 -13.00, s-au prezentat mai întâi rapoartele celor trei grupuri de lucru, după care s-a desfășurat ședința plenară sub patronajul doamnei Rodi KRATSA – TSAGAROPOULOU, vicepreședintele Parlamentului European și a domnului France CUKJATI, președintele Camerei Deputaților Slovene.

Primul vorbitor, domnul *Ziga TURK*, ministru, Oficiul Guvernamental pentru Dezvoltare din Slovenia, afirmă printre altele că: observă o întrecere între Uniunea Europeană cu SUA și China; forma de comunicare modernă este „electronică”; a treia revoluție industrială trebuie să aducă scăderea folosirii combustibililor fosili și trecerea la energiile regenerabile; renunțarea la consumerism; trebuie să ținem cont de toate resursele umane pe care le avem la dispoziție - UE să devină un lider în lume; trebuie crescut PIB-ul UE cu 1,1%; UE trebuie să-și păstreze reformele

avansate – creșterea economică și dezvoltarea durabilă; statele membre trebuie să-și hotărască singure procentul din PIB acordat cercetării; în Slovenia sunt 20-40% reduceri la impozit pentru companiile care preiau programe de cercetare și dezvoltare.

Ministrul Ziga TURK consideră că trebuie avute în vedere patru principii: protecția mediului, protecția ființei umane, dezvoltarea UE și competitivitatea UE.

Totodată, acesta afirmă: inovarea și cercetarea sunt strâns legate de dezvoltarea tehnologică; trebuie investit în dezvoltare, învățământ, inovare; proprietatea intelectuală trebuie protejată; mediu de afaceri mai bun pentru IMM-uri; accesul IMM-urilor la piața internă; apărare împotriva globalizării; solidaritate pentru a ține echilibrul între economii și piețe; sistemul de învățământ să fie fiabil; crearea Centrelor de cercetare și inovare; pentru protecția mediului înconjurător, statele să prezinte un model valabil pentru toate țările; reducerea emisiilor de CO₂; utilizarea formelor de energie regenerabilă.

Doamna parlamentar european *Silvia - Adriana ȚICĂU* arată din nou că „Strategia de la Lisabona va permite dezvoltarea Europei Sociale” și reia parțial pentru plen discursul de la Grupul de lucru 1.

Președintele Comisiei Europene *José Manuel BARROSO*, în intervenția sa, afirmă că recesiunea economică planează asupra SUA; în Europa cresc prețurile la petrol, materie primă și alimente, rata șomajului este în scădere, Euro a dus la stabilitate; obiectivul Strategiei de la Lisabona este să ofere cetățeanului o șansă – politica economică și financiară trebuie să fie stabilă.

Totodată, José Manuel BARROSO arată că statele au reacționat cum au putut, că se simte oboseala lor și că acestea doresc o reformă economică specifică fiecărui stat. Comisia propune ca în privința Strategiei lucrurile să rămână neschimbate cu mici adaptări. Acțiunile generate de Strategia de la Lisabona trebuie să facă diferențe: dezvoltarea IMM-urilor pentru crearea locurilor de muncă; îmbunătățirea educației la școală și creșterea capacității copiilor de a citi cât mai repede; facilități pentru îmbunătățirea cercetării și dezvoltării cu un spațiu special creat de circulație în Europa pentru cercetare și dezvoltare; cunoaștere prin Internet (IT); economisirea energiei, reducerea dependenței de petrol și îmbunătățirea siguranței energetice; reguli de concurență pentru combaterea inflației; trebuie să transformăm era globalizării în era oportunităților pentru toți Europeanii; Strategia de la Lisabona trebuie să fie o strategie care să împuternicească fiecare cetățean. O educație mai bună, mai multe posibilități pentru o carieră, piețe care să funcționeze mai bine pentru consumatori în vederea creșterii puterii de cumpărare.

„În această perspectivă, discuția privind piața unică - cu scopul de a oferi consumatorilor posibilitatea de a culege beneficiile totale ale pieței unice și ale globalizării – este exact în centrul Strategiei de la Lisabona.

Afacerile europene nu pot deveni prospere din punct de vedere economic decât dacă cetățenii și consumatorii prosperă. Iar cetățenii nu pot prospera decât dacă afacerilor devin prospere. Aceste interdependențe, precum și multe altele, sunt în centrul Strategiei de la Lisabona. Deci există

interdependență între Statele Membre. Trândăvia unora poate ține în loc pe alții. De aceea, există un consens puternic și fără precedent printre Statele Membre, de la un capăt la altul al Europei și peste spectrul politic, privind importanța Strategiei de la Lisabona de Dezvoltare și Ocupare a Locurilor de Muncă privind elementele politice cheie.

Trebuie să implementăm următorul ciclu al Strategiei de la Lisabona cu o mai mare rigurozitate. Această Strategie nu trebuie să devină niciodată un exercițiu birocratic. Trebuie să furnizeze beneficii și oportunități reale și palpabile pentru cetățenii noștri. Și trebuie să transmitem acest mesaj mult mai bine.” (José Manuel BARROSO)

Președintele Camerei Deputaților a Franței domnul Bernard ACCOYER spune că este nevoie de o dinamică a progresului – un program fiscal îndrăzneț pentru a încuraja cercetarea, dezvoltarea IMM-urilor și a numeroase servicii publice.

Un parlamentar ceh se referă la „A cincea libertate - circulația liberă a cunoștințelor cu protejarea drepturilor proprietății intelectuale”.

Alte idei lansate de diferiți parlamentari: avem probleme pe piața muncii – de asta nu este bine să investim în afara UE; crește polarizarea socială; trebuie introdus în Strategia de la Lisabona „repartizarea bogăției și sărăciei”; în educație și învățământ trebuie investit tot timpul; brevetele de invenție ale europenilor sunt frânate de birocrație; incluziune prin activitate comună; trebuie amplificat rolul Parlamentelor naționale; Europa extinsă este un succes, etc.

În încheiere domnul Ziga TURK a subliniat că inovarea și creativitatea stau la baza Strategiei de la Lisabona iar flexicuritatea trebuie să constituie o preocupare continuă.

Totodată acesta lansează întrebarea: *dacă noile state membre vor face ca Europa să-și piardă competitivitatea?*

Deputat Bogdan PASCU

Deputat Traian DOBRE

Deputat Bogdan NICULESCU – DUVĂZ

Senator Nicolae Marian IORGA

Călin RACOȚI, director, DAE Camera Deputaților

Mihaela MURARU-MÂNDREA, consilier parlamentar CAE

Cezar Dan CHIOIBAȘU, consilier parlamentar DAE Senat.

p. DAE

fr. m. m. m. m.